

TRAGIKA A ROCKSZÍNPADON

Papadimitriu Athina

Nem kétséges: mediterrán titkok a tekintetében, fekete bánatok egy villanásnyira, azután aranybarna sugarak a nevetése nyomán és mégis, nem kétséges, örületesen messziről nevet. Messzi előbbről, mint amikor görög nagyapja munkát keresni Egyiptomba vándorolt. A szülei már egyiptomi-görögök, ám '49-ben ők is elindulnak új hazát keresni. Magyarországot választják. Papadimitriu Athina egyiptomi-görög származású magyar színésznő tehát már itt született Budapesten és bár családja nem a Beloiannisban megtelepedett legendás hírű honfitársakkal érkezett, a színésznő máig is kapcsolatot tart az itt maradt „kedves öregekkel, az édesemmel” – ahogyan nagy szeretettel nevezi őket.

Valamikor, tízvalahányéve, amikor a Nemzeti Színházhoz került, színházcsináló emberek valószínűleg úgy gondolták, hogy gyakran játszatják majd el vele Antigonét, Elektrát, de aztán '89-ben más vezetők jöttek, más színházat akarva, megváltozott a Nemzeti s benne a társulat is, a művésznő pedig egy elég bizarr elhatározásból rálépett a honi rockszínházra. Egy cseppet sem bánja tettét – a Nemzetiben már régóta nem játszanak Antigonékat és Elektrákat (sem), ellenben a Rock Színházban éppen most fellép a „Rock Odüsszeia” című darabban. Hát így van ez, és jól van így.

– A görög ember mérhetetlenül zárkózott, pedig könnyednek látszik, nyitottnak és vidámnak – magyarázza, ki tudja hányadszor már életében. – A nagy és komoly érzéseit csak keveseknek mutatja meg. Én sem vagyok más. Vidámnak látsz, és persze az vagyok, de mélyen bennem is már megállapodott bánatok vannak, édesapám és testvérem végérvényes hiánya. Engem görögül neveltek, így aztán érzelmeim, értékrendem, egész mentalitásom hasonló az otthoniakéhoz, természetesen magyar árnyalatokkal tarkítva.

Papadimitriu Athina „kétfélesége”

meglehetősen érdekes módon van jelen színészségében is: mert azért volt ő Antigoné is (emlékezetes!) még '80-ban Tác-Gorsium szabad ege alatt, és most nem régen a „Nyomorultak”-ban fergeteges Tenardierné, később ízig-vérig romantikus Cosette nyíltszíni tapssorozatok közepette. Ha létezne mostanság görög tragikák iránt lángoló rendező, Athina biztosan megjelenne álmában, hiszen a színésznő mostanában, pont most, sajnálatosan ezidőtájt vált éretté Szophoklész nőalakjait játszani.

– Régen olyan elképzelések voltak velem kapcsolatban, hogy főleg görög tragikák szerepkörében fogok dolgozni, dehát ma erre nincs igény. Bár ki tudná ezt biztosan állítani?... Sokáig nem gondoltam ilyen szerepekre, mostanában azonban valami nem hagy nyugton, gyakran eszembe jut Elektra. Mintha el kellene játszanom... Mindemellett persze nagyon szeretem a Rock Színházat. Hálás vagyok, hogy ide hívtak, szeretek énekelni és igen sokat tanultam, amióta itt vagyok. Az meg egyenesen boldogságos érzés, hogy színházamnak ma már biztos közönsége van, hogy kell ez a műfaj és a társulat is remek. Bevallom, magam is szívesebben járok zenés darabokat megnézni. Talán mert annyi szomorúság van körülöttem.

Papadimitriu Athina nem néz televízió híradót, mert nem bírja látni a kegyetlenségeket, a „Schindler listáját”-t sem akarja látni, mert retteg a borzalmaktól, félti az öregeket és a gyerekeket, s miközben erről beszél, szavai összetorlódznak, egymásba gabalyodnak s megint megjelenik szemében az a messziről érkező villanás, amivel a nagyon érzékeny embe-

rek szoktak üzeneteket közvetíteni, hangtalanul. Azután így szól:

– Nincs eszközöm az erőszak ellen, nem tudok védekezni másképp, csak ha nem engedem a közelembe. Ha nem hagyom, hogy foglalkoztasson, ha szándékosan kizárom a gondolataimból. Megcsinálni egy jó előadást, érezni a közönség csodálatos csendjét, hangos jó kedvét – azt hiszem, az én „szerepem” erről szól.

Furcsa fricska, amolyan honi teátrumi kuriózum: Homérosz belépett a Rock Színház szerzőinek sorába. Igaz, a jó öreg Homérosz Odüsszeiája ezúttal táncdrámában lesz látható, de a Mester vélhetően nem perlekedne Krámer György rendező-koreográfussal s az átköltő Béres Attilával sem. A dajkát játszó Papadimitriu Athinára meg talán azt mondaná: no nézd csak, ez a lány! Pontosan úgy játszik, mintha görög lenne...

Gaál Piroska

Mediterrán titkok a tekintetében...

Sárközi Marianna felvétele